

La vida és un ara seguit, sempre continuat. Mai vivim fora d'un ara i aquí. Si fóssim fora de l'ara seríem un passat, una vida que va ser. Cada ara procedeix de l'anterior ara, i lliga amb el posterior, que està a punt de prendre el relleu.

Moltes vegades intentem viure a fora de l'ara actual, anclats en un passat o volant mentalment en el que vindrà. Res a dir-hi. La nostra ment també està habitada de records i és capsa de pensar o imaginar el que ha de venir. Som en procés, lligats sense remei al que ens ha passat i capaços de seguir endavant.

El passat no el podem canviar. El futur és una incògnita. El que tenim entre mans és el present, és ara. Massa maldecaps ens vénen del passat irreparable o d'un futur insegur i poc previsible. No descuidem l'ara i aquí, espai i temps de vida en el qual podem sentir i freqüentment fins i tot ser més lliures.

Possiblement t'has quedat quiet i pensatiu. T'adones que el que acabes d'escoltar no ho ha dit un filòsof amb cognom alemany, doctor de no sé quantes coses, sinó una amiga que ha donat moltes voltes a la seva vida, que encara en pot donar moltes més, i que, vinguda de l'Àfrica, està descansant a Barcelona. Li diuen Mònica 03. La recordes? Aquestes reflexions les va publicar en el full dominical de la seva parròquia. Es veu que de tant en tant envia unes breus reflexions, i això de "la vida és un ara continuat" fa un mes que va sortir.

La Mònica 03 s'ha aprimat, porta ulleres i té el mateix somriure de quan la vas conèixer a la universitat. No recordes de quina congregació religiosa és, però és una missionera. Ha vingut a reposar una mica i a visitar la família. I també uns quants metges.

Quan has tornat a casa t'has preguntat sobre "el teu ara". Què visc ara? Com ho visc? Cap a on em porta? Sents necessitat de connectar-te amb Déu i pregar-li que t'ajudi a viure l'ara amb plenitud, sentit i amor.

També t'agradaria tenir més noves d'una persona tan especial com la Mònica 03.

Jesús Renau sj.
